

CUPRINS:

SILUETA – ROD ȘI EXPRESIE A SĂNĂTĂȚII

AUTOIMUNIZARE FIZICĂ

Sânge curat = Sănătate

Sânge murdar = Boală

O omenire compusă aproape numai din bolnavi. Cine și ce ne otrăveste sângele?

Și cum ni-l putem vindeca?

Silueta, plăcut efect al sănătății.

AUTOAPARARE PSIHICĂ

Speciile vor fi întotdeauna constituite în același mod: organisme formate pornind de la celule și micro-organisme care trăiesc în simbioză, dotate cu un sistem imunitar care le permite respingerea oricărui agent străin exterior și chiar interior (exogene și endogene), susceptibile de a le modifica homeostazia, integritatea fiziologică și biologică.

Există două feluri de imunitate: imunitate celulară și imunitate umorală.

Imunitatea celulară constă în formarea limfocitelor special sensibilizate, capabile să se fixeze pe substanțele străine și să le distrugă.

Această imunitate este deosebit de eficientă în lupta împotriva ciupercilor, infecțiilor virale intracelulare, celulelor canceroase și grefelor de țesut străin.

A doua imunitate, cea umorală, permite organismului să producă anticorpi mobili, capabili să distrugă bacteriile și virușii.

Aceste două tipuri de imunitate sunt produse de țesuturile limfoide ale organismului: ganglioni limfatici, splină, tub digestiv și măduvă osoasă.

Situarea țesuturilor limfoide în organism este de așa natură încât ele sunt capabile să intercepteze un agent agresor în oricare loc și să împiedice propagarea sa în circulația sistemică.

Organismul constituie o lume închisă și orice încercare de pătrundere a unui agent străin este sortită eșecului datorită unei remarcabile organizări. Limfocitele T și B pot fi considerate apărători ai unei fortărețe de necucerit.

În afară de acțiunea acestora din urmă, celulele infectate de un virus produc o substanță numită interferon. Mai mult, există ceea ce se numește complement, o substanță antimicrobiană constituită din 11 proteine prezente în serul sanguin.

Complementului i se adaugă un compus format din 3 proteine numit properdină și împreună, sunt capabili să distrugă mai multe tipuri de bacterii. În plus, dacă microbii pătrund în piele sau mucoase și evită substanțele antimicrobiene din sânge, macrofagele și microfagele pot să-i atace aici și să-i ingereze.

În sfârșit, posedând fiecare un rol bine determinat, există și leucocitele: eozinofile, neutrofile, bazofile și monocite. După cum observăm, organismul are numeroși apărători .

Apare evident faptul că orice individ care are un sistem imunitar performant n-ar trebui, în mod logic, să dezvolte o boală. Dacă o bacterie, un virus sau orice agent străin de organism încearcă să pătrundă în interiorul acestuia, el se va lăsa de un eficient dispozitiv de apărare.

De asemenea, dacă în timpul existenței sale, organismul unui individ a reacționat la un agent străin și l-a eliminat, în cazul unui nou atac al aceluiași agent, el nu-i va mai oferi acestuia nici o cale de acces, căci o anumită categorie de limfocite dotată cu memorie va interveni chiar de la începutul oricărei penetrări.

„Adepii vaccinării au crezut că dacă în organism s-ar introduce un virus sau o bacterie sub o formă atenuată (antigen), limfocitele ar reacționa la antigen și l-ar păstra în memorie pentru a i se opune, dacă acesta s-ar prezenta vreodată sub o formă virulentă. Pare simplu. Prea simplu, în realitate.

N-a fost niciodată posibil să se pună în evidență numărul de limfocite dotate cu memorie.

Nici unui medic sau om de știință nu i-a venit vreodată ideea de a se întreba ce efecte ar putea avea

o întreagă avalanșă de vaccinări asupra acestor limfocite dotate cu memorie. Sa spunem ca am accepta faptul ca o vaccinare sau doua ar permite limfocitelor dotate cu memorie sa pastreze integral memoria antigenilor – memorie pe care , de altfel, o pierde dupa un anumit timp.

De aceea sunt necesare revaccinări, dar mai există oare aceasta memorie atunci când un individ este vaccinat de vreo 15 ori sau mai mult?

Aceasta este întrebarea care n-a fost pusă niciodată. Aceasta este problema care n-a fost luată niciodată în considerație. Demonstrarea existenței acestei «memorii universale» n-a fost niciodată realizată. Ne găsim, și aici, în «ceața» artistică atât de specifică medicinei alopate! E adevărat că medicina nu este o știință, ci o artă.

Când s-a început vaccinarea în masă s-au produs numeroase accidente de care nu s-a ținut cont câtuși de puțin. În afară de aceasta, nu a fost niciodată posibil să se confirme faptul că vaccinarea îi proteja pe subiecți împotriva bolilor pentru care erau vaccinați deoarece nu exista nici o metodă de a verifica dacă, după vaccinare, acești subiecți dezvoltau sau nu boala. Se declara doar, dacă epidemia părea să se stingă, că acest lucru avea loc grație vaccinării. Punct.

Nu se ținea seama absolut deloc de faptul că anumiți subiecți nevaccinați aveau un sistem imunitar ce le permitea să lupte cu eficacitate împotriva agentului infecțios în timp ce alții, din păcate, cu sistem imunitar deficient, vaccinați sau nu, urmau să-și întâlnească strămoșii în locuri mai bune.

Dacă decesele se produceau la cei vaccinați, acestea erau minimalizate sau trecute sub tăcere. Nici un singur medic sau om de știință nu se gândea la faptul că, de când lumea, epidemiile și pandemiile aveau nărvul de a atinge paroxismul, ca apoi să se stingă încetul cu încetul.

Slăbirea sistemului imunitar al organismelor este aceea care provoacă intruziunea acestor agenți infecțioși sau, în unele cazuri, care generează sau regenerează propriii săi agenți infecțioși - muți până atunci pentru că trăiau în simbioză cu mașinăria celulară.

Copiii de vârstă fragedă posedă deja, la naștere, anticorpi transmiși de mama lor. Mai târziu, dacă organismul lor este confruntat cu boli ca rujeola, oreionul, rubeola, etc., el însuși își va provoca, prin această confruntare, propria sa imunitate viitoare.

Acestea nu sunt boli grave. Este ușor să le îngrijești prin metode naturale. Dacă apar afecțiuni foarte grave, atunci este cazul să incriminăm factorii de mediu în mod special nefaști, cărora li se poate adăuga o modificare a terenului la individul afectat, ea însăși datorată transmiterii ereditare sau nerespectării unor condiții adecvate de viață, igienă și nutriție".

Experiența istoriei relevă că „epidemiile și pandemiile se manifestă în mod esențial la populațiile care suferă de mizerie fiziologică și malnutriție, sau care trăiesc într-un mediu în care cele mai elementare reguli de igienă nu sunt respectate.

Altfel spus, hrăniți corespunzător aceste populații, puneți-le să respecte reguli stricte de igienă și veți eradica aceste boli, fără să mai fie nevoie să le vaccinați...

Majoritatea oamenilor de știință competenți și cinstiți recunosc astăzi că se dovedește extrem de periculos să vaccinezi (să introduci viruși vii sau atenuați) în organismul indivizilor fragilizați din punct de vedere imunitar.

Această fragilitate imunitară se datorează faptului că populațiile avute în vedere sunt, în mod frecvent, confruntate cu numeroși factori patogeni specifici locului unde trăiesc aceste populații și

faptului că sistemul lor imunitar prea solicitat nu mai are capacitatea de a reacționa cu vigoare la factorii patogeni străini introduși, de exemplu, prin vaccinare...